

Čína ponúka odskúšaný recept na prekonanie chudoby. Čínski štátni úradníci sú povinní v určenej perióde v priebehu roka prenocovať u roľníkov v chudobných regiónoch štátu.

- CZ24 News | 22. února 2021

ČÍNA: V Číne platí pravidlo podľa ktorého sú štátni úradníci povinní v určenej perióde v priebehu roka prenocovať u roľníkov v chudobných regiónoch štátu. Tak sa stalo, že sa chudobné dediny stali postupne bohatšími a Čína takmer zlikvidovala chudobu. Pri tom sa využila životná skúsenosť prezidenta Číny, ktorý sa v mládeneckom veku ocitol v chudobnej dedine odľahlej oblasti a na celý život si zapamätal, aký ťažký je život tých najobyčajnejších ľudí

„Náš prezident Si Ťin-pching vtedy býval práve tu v tomto obydlí“ – ukazuje mi súdruh Šu, vedúci stránickej bunky čínskej dediny Liang Jahe v skale vyhlbenú jaskyňu.

„Žiadne kúrenie, ľudia tu spali na tenkých rohožkách na kamennej podlahe trasúc sa od chladu, namiesto toalety sa používalo obyčajné vedro. Pracovali od svitu do mrku, nikdy neboli celkom sýti, ruky mali zoderaté do krvi od práce na poli“.

Dnešný najvyšší predstaviteľ Číny, ktorý do dediny Liang Jahe prišiel v roku 1969, sa ocitol akoby doslova v pekle. Tri roky predtým jeho otca (bývalého podpredsedu Štátnej rady Čínskej ľudovej republiky a blízkeho spolupracovníka Mao Ce Tungu) zavreli do väzenia za „kontrarevolučné

sprisahanie“ a jeho 16-ročného syna potom poslali na „pracovnú prevýchovu“ do odľahlej dedinky v provincii Šen-si. Hneď to prvé, čo do hĺbky duše šokovalo stranického „princa“ z nomenklatúrnej rodiny hlavného mesta bolo to, že roľníci veľa pracujú a veľmi slabo sa stravujú. V tejto dedine prežil Si Ťin-pching celých 7 rokov. Počas svojej práce medzi roľníkmi si toho pre život osvojil dosť veľa.

Všimnime si tieto údaje: V roku 1988 žilo 88% Číňanov pod hranicou chudoby; podľa vtedajších štandardov OSN za 2 doláre denne. V súčasnosti toto číslo predstavuje 0,7% a očakáva sa, že čoskoro (článok bol napísaný 16.11.2019 – poznámka prekladateľa) sa ČLR stane štátom, v ktorom chudoba vymizne celkom.

Čo také by sa malo stať, aby aj politici začali reálne chápať, ako žije prostý ľud?

Sen o miske ryže

„Veľmi jednoduché riešenie - mali by osobne prísť na dedinu“ – vysvetľuje postarší roľník Čžu z dediny Liang Jahe.

„Mnoho našich spoluobčanov si pamätá, ako k nám v mládeneckom veku prišiel „súdruh Si“. Vstával o štvrtej ráno, nosil vodu na polia, obrábal pôdu pre kukuricu. Na dlaniach sa objavili krvavé mozole, pluzgiere praskali. Spotené a špinavé telo štípal hmyz, ktorý v noci často nedal spávať. No za pár rokov si „súdruh Si“ zvykol a už tomu nevenoval pozornosť. Presídlencom z miest sa tunajšie jedlo javilo ako veľmi prosté a aj toho nebolo dosť. 16-ročný mládenec z Pekingu predtým nemal ani poňatia o strašnej chudobe v provincii, netušil, že hranicu túžby miestnych obyvateľov predstavuje jedna miska ryže navyše na deň a deň sa považuje za úspešný vtedy, ak si večer neľahneš spať s prázdny žalúdkom. Som presvedčený o tom, že iste práve vtedy si náš prezident Si slúbil, že urobí všetko možné preto, aby v domoch nemajetných Číňanov bolo vždy dosť jedla. Je ťažko si to predstaviť, no dokonca obyčajná elektrina sa do našej dediny dostala iba pred 30 rokmi. Dovtedy sme si vo svojich jaskyniach svietili petrolejom, žili sme prakticky potme“.

Jablká namiesto ropy

Dedina Liang Jahe sa dávno zbavila svojej chudoby. Vezieme sa po krásnej asfaltovej ceste. Roľníci, ktorí predtým žili v jaskyniach, žijú dnes v murovaných domoch, všade sú predajne suvenírov, je tu niekoľko kaviarní, po hlavnej ulici sa prechádza niekoľko skupín turistov, ktorí sa prišli pozrieť na začiatok „pracovnej kariéry“ prezidenta štátu. Jaskyňu, kde žil Si Ťin-pching, obnovili v jej predošlej podobe. Za sklom vidíme ležať knihy: budúca hlava Číny za nimi vtedy chodila peši 10 kilometrov do knižnice v susednej dedine! Na prekvapenie je tu veľa titulov ruskej literatúry: **„Ako sa kalila ocel“** Ostrovskeho, Gorkij, Tolstoj, **„Vojvodcovia Veľkej vlasteneckej vojny“**. **„On vždy veľmi rád čítal“** – potvrdzuje dobre oblečená postaršia Číňanka so zlatými náušnicami, miestna dedinčanka, ktorá kedysi prichýlila „súdruha Si“ vo svojom jaskynnom dome. **„Využil každú voľnú minútu, kedy bol vnorený do kníh“.**

Ilustračná snímka – jabloňový sad

Som skeptik: predpokladám, že tu ekonomika prekvitá iba vďaka peniazom turistov. No ukazuje sa, že sa mýlim. Stanúc sa straníckym funkcionárom, Si Ťin-pching mnoho krát prišiel do dediny a raz zašiel aj za farmárom s jabloňovým sadom. Ten sa pochválil zárobkom. Vraj, ostatní pestujú kukuricu, proso a ledva vyžijú a on zarába pekné peniaze. Na prezidenta Si to urobilo taký dojem, že roľníkom odporučil myšlienku rozvoja miestneho ovocinárstva. Dnes je v Liang Jahe najviac jabloňových sadov v celej Číne a odvtedy je každé siedme (!) jablko vo svetových obchodoch z čínskej provincie Šen-si. Dedina zbohatla: Stoja tu obydlia nie horšie ako podmoskovské dače a žijú v nich obyčajní pracujúci. Ponúkajú ma svojimi sladkými chutnými plodmi. Mimochodom, kukuricu tu niektorí pestujú doteraz, no dedko vezúci sa na dodávke sa sťažuje, že slabo rastie, že aj on prejde na pestovanie jablák. Samozrejme, že pobyt v dedine ovplyvnil prezidenta Si, takže reformy sa uskutočnili aj v iných provinciách.

„V našom meste celé generácie nemali vlastné byty“ – spomína Long Vankun, zamestnanec mestskej rady čínskeho pobrežného mesta Sia-men.

„Rodiny rybárov po celé generácie žili priamo na svojich chatrných plavidlách. Tam spali, jedli, rodili deti uprostred vln, v zápachu rýb a hnijúcich rias. Keď sa Si Ťin-pching v roku 1985 stal viceprimátorom mesta Sia-men, okamžite začal riešiť túto otázku. Pomerne skoro sa podarilo všetkých týchto rybárov presťahovať z ich lodiek do novo postavených domov. Problém, ktorý sa predtým nedarilo riešiť po celé roky, zvládli nakoniec za rok“.

Požite si raz za čas medzi chudobnými

No to ešte nie je všetko. Podľa nariadenia najvyššieho vedenia, sú úradníci provincie Šen-si (v ktorej leží dedina Liang Jahe) **povinní prežiť najmenej 2 dni v mesiaci v roľníckych rodinách odláhlých dedín**. Nocovať v rodinách prostých ľudí (niektorých úradníkov z dôvodu plného pochopenia situácie zámerne ubytujú v jaskyniach), stravovať sa dedinskou stravou (mimochoodom, za stravu musia roľníkom riadne platiť), pomáhať pri práci na poli.

Iba takto si ľudia v sakách a kravatách s drahými hodinkami na rukách konečne uvedomia ako nelahko sa žije obyčajným ľuďom. Veru tak! Inak je veľmi nepravdepodobné, že sa do teplých a pohodlných kancelárií štátnych úradníkov dostane poňatie o tom, ako to je, keď niektorí ľudia v ich štáte žijú z ruky do úst. No funguje to vynikajúco: len čo úradníci prišli nocovať do roľníckej osady a zistili, že do najbližšieho obchodu s čipsami je treba ísť peši 7 kilometrov, v ten moment sa v dedine objavili predajne s potravinami. Keď sa niekoľkokrát objavili problémy s neschodnými poľnými cestami, veľmi skoro sa tam objavili nové asfaltové cesty. Skrátka, veľmi užitočná vec.

Roľníčka z dediny Liang Jahe hrdo ukazuje na portrét Prezidenta ČLR vo svojom dome, vysvetľujúc s úctou: „To je Si Ťin-pching. Niet divu, že náš prezident je veľmi populárny nie len v konkrétnej dedine našej provincie Šen-si, ale po celej Číne. Sedem rokov života v dedine uprostred chudoby navždy zmenili život mládenca z hlavného mesta, ktorým otriasol život chudákov. Súdruh Si, ktorý sa dostal do čela štátu, sa práve preto pustil do tvrdého boja s chudobou. Nie zasypávať regióny peniazmi, ale pomáhať roľníkom, aby si sami dokázali prácou zarobiť na život – hoci aj pomocou tých jablk, ktoré sa v tejto provincii stali akosi miestnou verziou „ropných polí““.

Poviem vám, po tom, čo som videl v Číne, treba si vziať príklad. Nebolo by zle, keby aj v našich ruských regiónoch boli úradníci povinní stráviť 2-3 dni v mesiaci v rodinách medzi tými najchudobnejšími. Mnohí až po tom pochopia, aké zložité to často majú bežní platitelia daní, penzisti, mladé rodiny s deťmi. Pretože, zjavne, to inak nefunguje.

Nuž, vážení čitatelia na Slovensku, čo poviete?

Nebolo by užitočné vyskúšať si fungujúci príklad resuscitácie a regenerácie sociálneho cítania štátnych úradníkov z Číny aj u nás na Slovensku?

Čo bráni tomu, aby sa aj u nás prijalo pravidlo, že aktívni štátni úradníci by mesačne povinne strávili 2-3 dni v chudobných rodinách, kde by si prácou zarobili na stravu a ubytovanie?

U nás sa o najchudobnejších staráme napríklad tak, že im poskytujeme ubytovanie v takýchto iglu:

Čo myslíte, zlepšilo by sa sociálne postavenie týchto ľudí, keby určení štátni úradníci boli povinní prežiť v takýchto podmienkach pekne natvrdo niekoľko dní v mesiaci...?

Zdroj: <https://www.hlavnespravy.sk/>